

MIKEBUDA

TELEPÜLÉSKÉPI ARCULATI KÉZIKÖNYV | 2017

TARTALOM

1. BEVEZETŐ	3
Polgármesteri köszöntő	3
A településképi arculati kézikönyv célja	3
2. MIKEBUDA BEMUTATÁSA	4
Táji adottságok, természeti értékek	5
Általános településképi, településkarakter	7
3. MIKEBUDA - ÖRÖKSÉGÜNK	8
Örökségünk Népi építészeti értékek	9
Örökségünk Községi terek	10
Örökségünk Közterületi elemek, tájértékek	11
4. ELTÉRŐ KARAKTERŰ TELEPÜLÉSRÉSZEK	12
Eltérő karakterű településrészek lehatárolása	13
Településképi védelme szempontjából kiemelt területek	14
Településközpont- intézményi karakter	15
Településközponti terület	15
Hagyományos, laza családi házas karakter	16
Részletek, ajtók, ablakok	16
Tanyás terület	17
Kiskertes terület	18
5. AJÁNLÁSOK, ÉPÍTÉSZETI ÚTMUTATÓ	19
5.1 AJÁNLÁSOK, ÉPÍTÉSZETI ÚTMUTATÓK-ELTÉRŐ KARAKTERŰ TELEPÜLÉSRÉSZEK	19
Településközpont- intézményi területre útmutató	19
Hagyományos, laza családi házas karakterre ajánlás	20

tanyákra és kiskertes mezőgazdasági karakterre ajánlás	21
Gazdasági terület	22
Beépítésre nem szánt terület	23
5.2 AJÁNLÁSOK, ÉPÍTÉSZETI ÚTMUTATÓ – ÁLTALÁNOS AJÁNLÁSOK	24
Telepítés, lakótelek beépítése	24
Épületmagasság, tömeg	24
Tetőhajlásszög, tetőforma	25
Légvezetékek elhelyezése	25
Cégérek, reklámok	26
Homlokzatképzés	27
Szín és anyag használat	28
Részletek, ajtók, ablakok	29
Kerítések	30
Kertek	31
Közterületek	32
Utcabútorok	33
Közüntézmények, közösségi épületek	34
6. JÓ PÉLDÁK – ÉPÜLETEK, ÉPÍTÉSZETI RÉSZLETEK	34
Lakóházak	35
Tanyák, birtokközpontok	36
Melléképületek	37
7. JÓ PÉLDÁK –SAJÁTOS ÉPÍTMÉNYEK, EGYÉB BERENDEZÉSEK	38

1. BEVEZETŐ

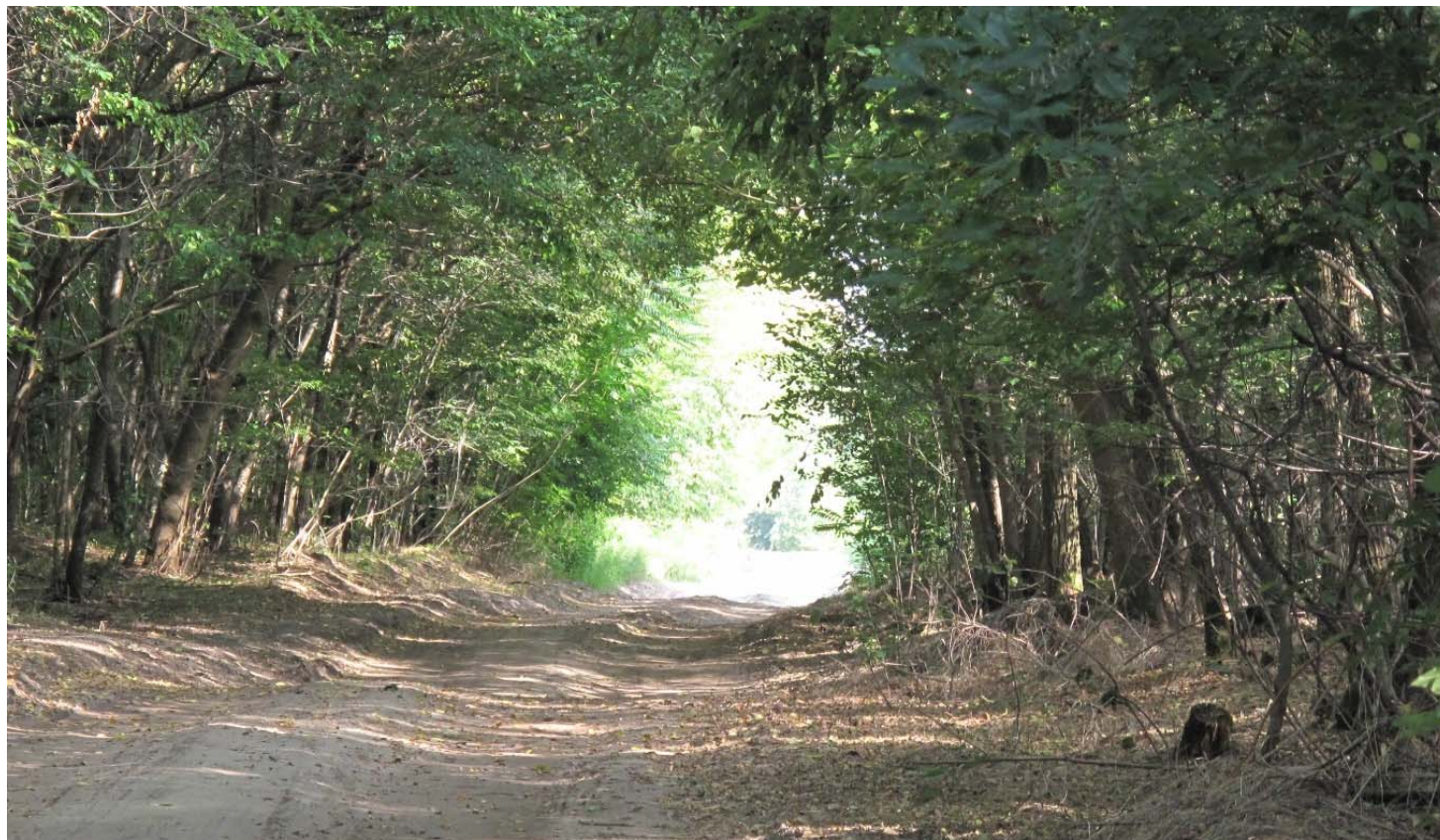
Polgármesteri köszöntő

Örömmel nyújtom át Mikebuda Község Önkormányzata nevében a település múltját, jelenét, értékeit bemutató Településképi Arculati Kézikönyvet.

Mikebuda különleges falu, lélekszámát tekintve kis településnek minősül, közigazgatási területe azonban igen kiterjedt. A kicsi, csendes, nyugodt belterületünket hatalmas erdők, mezők veszik körül a csodálatos növény- és állatvilágukkal. Az erdők mélyén egy-egy tanya a község régmúltját idézi.

Remélem, hogy e kiadványt szívesen fogják lapozgatni helyi lakosaink, építkezést tervezők, illetve a településünk után érdeklődők egyaránt. Bízom benne, hogy Mikebuda hangulatát idéző szép képek, leírások nyomán sokan ellátogatnak hozzánk, mindenkit szeretettel várunk!

Takácsné Mocsári Ibolya
polgármester

A településképi arculati kézikönyv célja

Az egyedi településkarakter, a megőrződött történetiség egyre jobban felértékelődő adottsága, tulajdonsága a településeknek. Minden egyes épített környezeti elem az utcakép, a településkép, és a táj összképének a része, ezért nagyon fontos, hogy minden beavatkozás ezek figyelembe vételével történjen.

Ennek elősegítése érdekében a településképi arculati kézikönyv:

- bemutatja a településkép alkotó elemeit, a település építészeti karakterét, szépségeit, értékeit, egyediségét, részleteit;
- javaslatokat fogalmaz meg az esztétikus településkép alakítására;
- építészeti útmutatóként, ajánlásokkal, jó példákkal segítséget nyújt az építtetőknak és a tervezőknek új építésnél, meglévő épület felújításánál, átalakításánál;
- szemléletformáló dokumentum, mely nem kötelező jellegű ajánlásokat fogalmaz meg.

A kézikönyv lehetővé teszi a folyamatosan érkező hozzászólások, javaslatok és tapasztalatok beépítését. Az idő elteltével, a településkép alakulásával, új épített elemek megjelenésével az ajánlások és bemutatott példák is bővíthetők, cserélhetők.

A fentiekén kívül figyelembe kell venni az országos jogszabályi előírásokat, a helyi építési szabályzatot, a településképi rendeletet és a főépítési javaslatokat is.

2. MIKEBUDA BEMUTATÁSA

Mikebuda község Pest megyében, a fővárostól délkeletre, attól 78 kilométerre található. Albertirsa, Cegléd és Nagykőrös alkotta háromszög közepén helyezkedik el a 730 főt számláló község. Dél-Pest megye szinte "erdőben élő" települése, ahol ültetett akácosok, erdei-és feketefenyő állományok alkotják az erdőt. A község vendégszerető lakosai, érintetlen természeti környezete, már sok fővárosit vonzott ide.

A község alapfokú intézményrendszerrel ellátott, óvoda, művelődési ház, klubkönyvtár, egészségház, posta működik a településen, a közeli városok szolgáltatásai, munkahelyei könnyen elérhetők. A közművesítés és infrastruktúra szintje jó, a belterületi utak többségében aszfaltburkolattal ellátottak. A belterület egésze jellemzően családi házas lakóövezet. A település közigazgatási területének 65%-át adó erdő nyugalmat, friss levegőt biztosít, ami ideális a családi környezethez, munkához, pihenéshez. Kis vikendházak alakultak ki a hétvégi telkeken. A település erdős környezetben helyezkedik el, a belterületet három irányból erdők határolják. A településközi úthálózat csak érinti, és nem szabdalja a település lakóterületeit. Előny a falu tágassága, kertes, családi házas beépítése és a zöldfelületek magas aránya. A megmaradt tanyák szintén értéket képeznek.

Mikebuda (Mikebudája) nevét 1332 táján említi először oklevél Mykebuda néven, mikor Károly Róbert király József (Joseph) királyi kamarásnak adta. A Mikebudája névváltozat szerint olyan eredetileg Budának hívott településsel van dolgunk, amelynek egy Mike nevű személy volt a birtokosa. Jól mutatja ezt, hogy egy 14. századi oklevélben Mikebuda (Mykebudaya) mellett egy Erkusbudája (Erkusbudaya) nevű (ekkor lakatlan) település is felbukkan. Az 1553-as dikajegyzékben Mikebuda 5 portával szerepel. Nem sokkal később, 1559-ben már a török is adóztatja a falut: Musztafa budai defterdár bevételeinek jegyzékében 31 házat írtak össze. A település a 16. század végén, a tizenötéves háború idején elnéptelenedett, lakói elmenekültek, Nagykőrösre és Ceglédre költöztek és csak 1606 után a ceglédiekkel együtt tértek vissza. Ebben az időben nagy kiterjedésű legelőkön pásztorkodással foglalkoztak. A 18-19. században a nagy kiterjedésű és az urasági majorságból, valamint kisebb, szóróványosan elhelyezkedő tanyabokrokból álló pusztaság földesura a Majtényi család, illetve más kisebb birtokosok. 1950-ig Irsa közigazgatási területéhez tartozott, majd 1952-től lett közigazgatásilag önálló település.

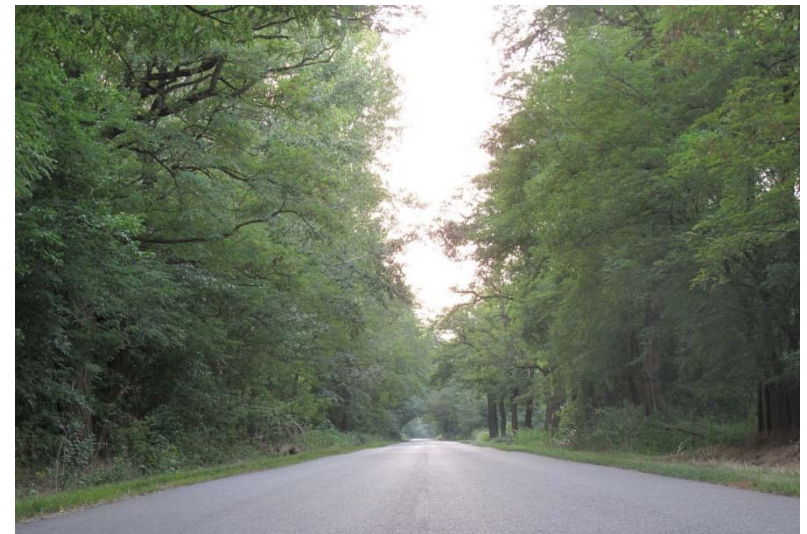
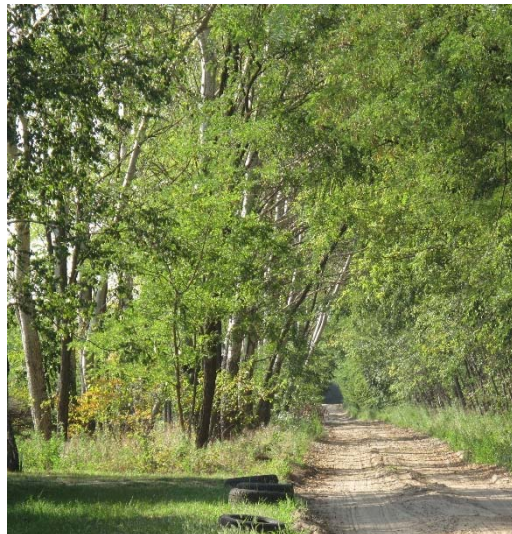
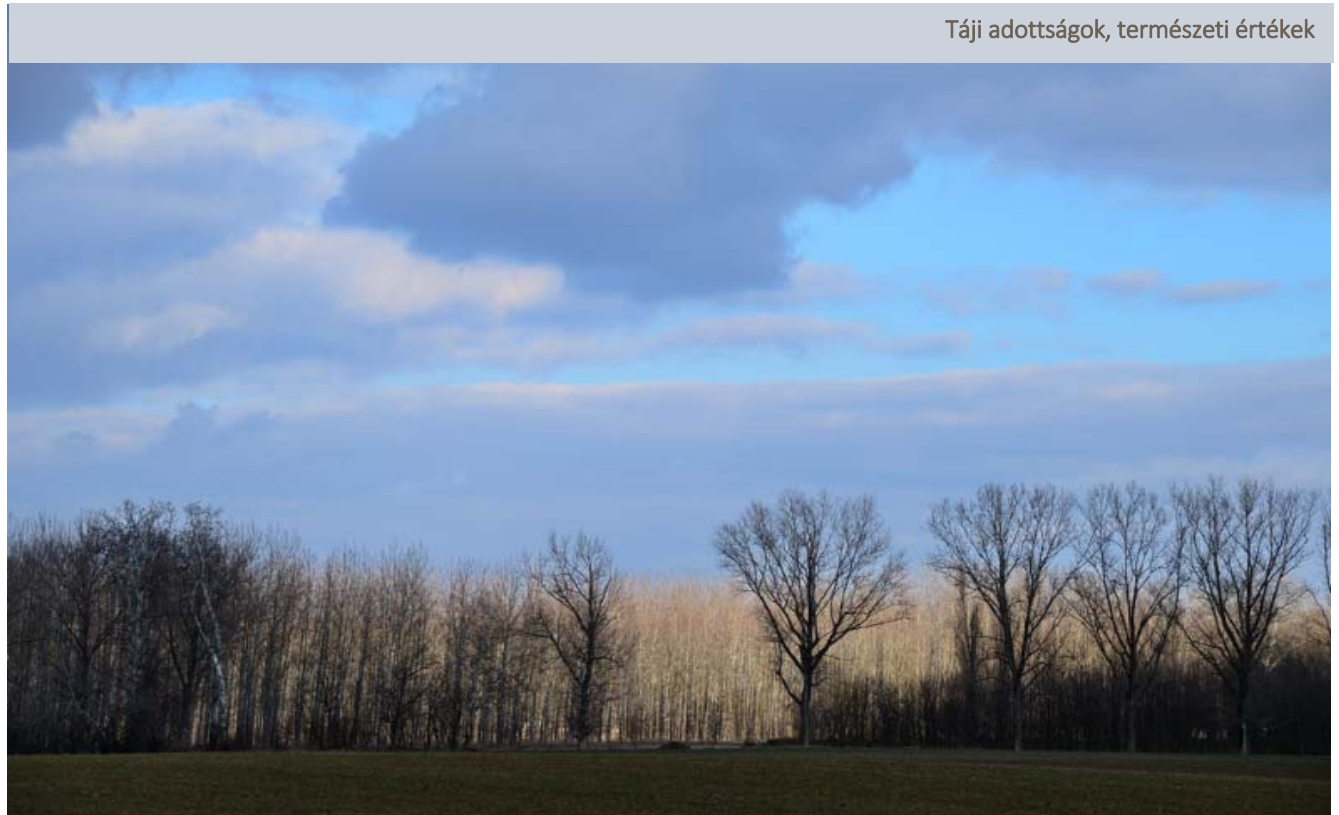
Mikebuda fekvése, földrajzi elhelyezkedése, megközelíthetősége kedvező: az M5 autópálya és 4. sz főút is gyors elérési lehetőséget biztosít. Ugyanakkor a közlekedésből eredő káros hatások nem érintik a települést.

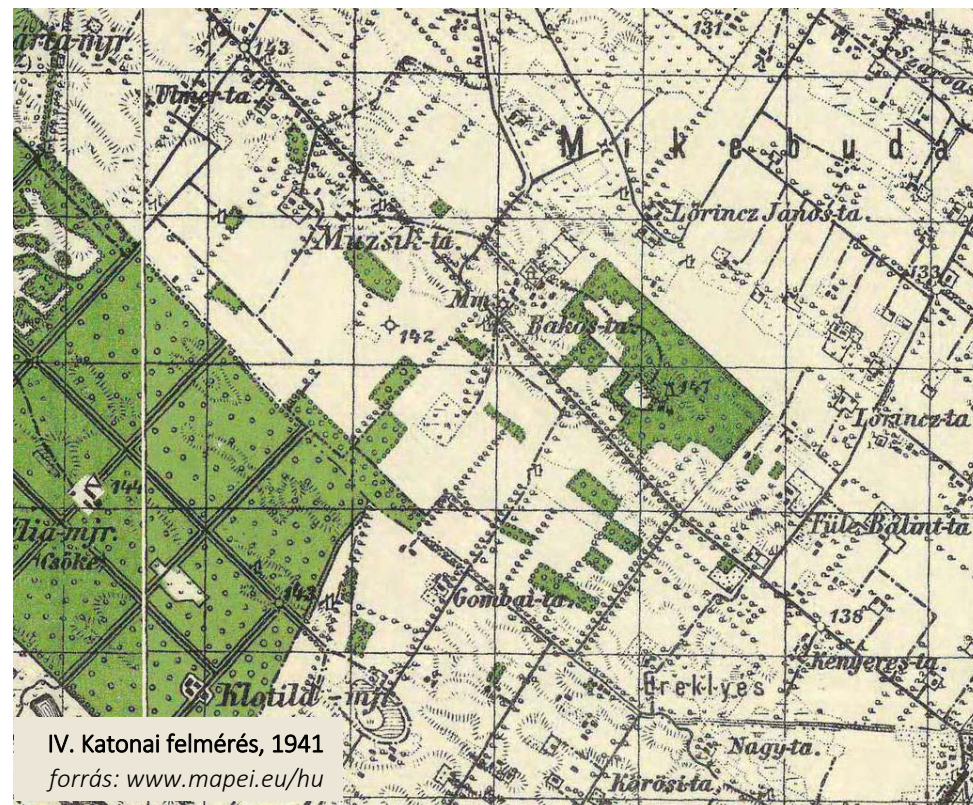
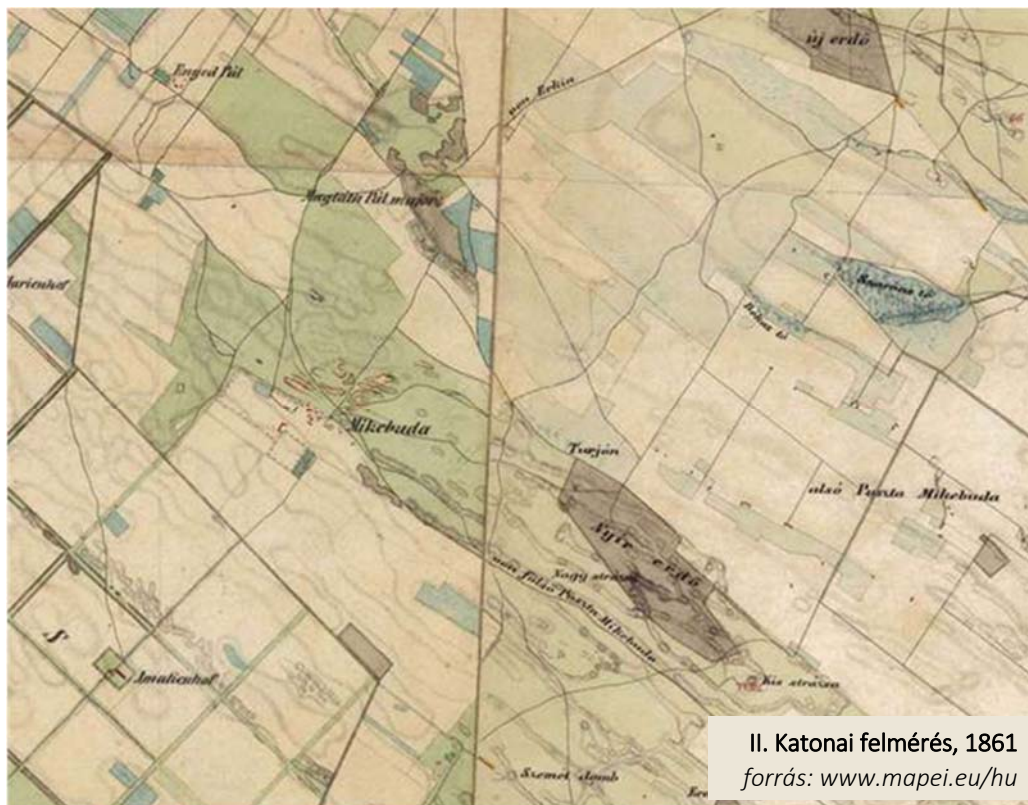
A település az Alföld nagytáj, a Duna–Tisza közti homokhátság és a Monor-Irsai dombság találkozásánál fekszik. Talajtani jellemzője, hogy igen nagy részben (40%) humuszos homokból áll. Ennek megfelelően őshonos növényzetét tekintve homokhátságokra jellemző homoki sztyepperétek, sztyepecserjések, kis mértékben zárt kocsányos tölgyesek és cserjés erdőszegélyek alkotják. Napjainkban nagyrészt mezőgazdasági művelés alá vont területein főként őszi árpát, kukoricát, lucernát, takarmányrépát termesztenek. A homok megkötését szolgáló erdőtelepítések hatására mára a tájkép meghatározó elemeivé az erdők váltak.

A térség sajátos táji, természeti adottsága, a helyi karakter, a vidéki jelleg, a tanyasi életforma. Mikebudáról elmondható, hogy szennyezéstől, környezeti ártalmaktól mentes. A települési lét egészséges környezettel párosul és rekreációs tevékenységeknek biztosít lehetőséget pl.: a városi nyüzsgéstől való elvonulás, környezetváltozás, életmód és ökoturizmus, pihenés, sport, kerékpározás, rekreáció, lovaglás, vadászat, meditáció – hitéleti - lelki elmélyülés.) A környező településeken is több olyan természeti és kulturális érték található (szikes puszta, orchideás), ami szintén kedvez a turizmusnak, a rekreációs tevékenységeknek.

A természeti értékekben gazdag térségen belül Mikebudán a kiterjedt erdőterületen kívül mezőgazdasági területek is megtalálhatók. A táj egészére jellemző hogy a mezőgazdasági területek és a tanyák szőnyegminta szerűen jelennek meg a kiterjedt területű erdők ölelésében. A terület jellemzően sík. A külterületet sokszínű, gazdag tanyavilág hálózta be. Az elszórtan elhelyezkedő és egymástól viszonylag nagy távolságba lévő, sokszor erdőben álló tanyák mellett, tanyacsoportokat is találunk.

Egy településről alkotott első benyomást, értékelést a látogató elé tárult tájkép határozza meg. Ezért törekedni kell a vonzó tájkép megőrzésére, mely a helyi lakosok identitásának is fontos eleme.

A település újkori tájhasználatának változásáról tájékozódhatunk, ha összehasonlíttjuk a 18. századi II. katonai felmérés, 19. században készült IV. katonai felmérés térképszelvényeit a mai műholdas felvétellel. Így attól a történelmi állapottól követhetjük a község életét, amikor térség a török idők alatt elnéptelenedett. Az II. katonai felmérésen az látszik, hogy nagyrészt lakatlan, műveletlen a térség, amelyen csak néhány lakott hely található. A térség egy része mocsaras, vizes, a fennmaradó területeket legeltetéssel hasznosították, az alföldi tájra jellemző gémeskutak, valamint tanyák látszanak a térképen. A tájban csak néhány kisebb erdőfolt látszik.

A IV. katonai felmérés térképén jól látható, hogy a vízrendezéssel párhuzamosan a tájszerkezet átalakul. A külterületen majorok, tanyák, csárdák-hálózata alakul ki. A mai községnek még nyoma sincs, csak az egyes tanyák, majorok elnevezése olvasható a térképen.

Mikebudán fennmaradtak a történelmi múltra visszatekintő, erdőterületbe ékelődő tanyák. Van, ahol a hagyományoknak megfelelően kisüzemi termelés folyik, és van ahol már inkább csak lakó és rekreációs funkcióval bírnak.

A közigazgatási terület középső részén rajzolódik ki a község mai belterülete, mely az 1950-as évektől alakult ki, az addig szétszórt tanyavilág központi részeként. 1950-ben vált el a szomszédság külterületeitől és lett önálló község. A belterületi rész tervezett, ennek megfelelően utcahálózata sakkáblaszerűen rendezett. Felüdítően széles utcák biztosítják a kertek, telkek, házak megközelítését. A tanyavilág tágassága a község belterületén is visszaköszön. Egy-egy utca szélessége 18-25m széles is lehet, esetenként még több. Minden közterület zöldfelületben gazdag, egymást váltják a fiatal nem rég ültetett és az 50-70 éve ültetett fák. A kerítések és a járdák között egyenári és évelő virágok színesítik a közterületi utcaképet.

A hatalmas lombok alól előbukkannak a lakóházak és az intézmények földszintes, magastetős épülettömegei.

A lakóházak épületállományának többsége közel egy időben, az 1950-es, 1960-as években épült, így egységes, homogén, falusi - kertvárosi jellegű lakóterület alakult ki.

A kertvárosias karakterű részeket, a tudatos tervezés alapján létrehozott lakóutcák és ezekre merőlegesen osztott szabályos, 18-20m széles, 1000m²-t meghaladó telkek rendje jellemzi.

A településképet és az utcaképeket az egységes, hasonló korú és karakterű beépítés és épületek alkotják. A községre az 1960-as években épített oldalhatáron álló „kockaházak” jellemzőek, melyek négyzetalaprájzot közelítő, 100 m² alapterületű kétszobás komfortos típusházak, sáttortetővel. Az 1980-as években megjelentek a tetőtér beépítések lakóházak, az előbbi típusházak átépítéseiként, vagy azok helyén. Ennek következménye, hogy a kontyolást felváltotta az utcára kifutó nyeregteret és oromzat, vagy az eresztől futó homlokzati tetőfelépítmény.

A tanyaudvarok földutakat szegélyező látványa is a településképet szerves része, amiben a földszintes, nyeregteret lakóépület a meghatározó és köré csoportosulnak szerényen a nyárikonyha, pajta, tárolók, istállók.

Öreg fa, forrás: oregfak.blogspot.com/2011/08/az-ország-kozepen

3. MIKEBUDA - ÖRÖKSÉGÜNK

Örökségünk, ezen belül a települési értékek felkutatása illetve védelme meghatározó a település identitásának megerősítésében, népességmegtartó erejének fokozásában. A fejlesztések érvényesülésének fontos feltétele, hogy azok a már meglévő környezeti értékekre figyelemmel valósuljanak meg. Egy új fejlesztési terület, illetve egy új épület tényleges értékének jelentős része abban a többletben realizálódik, ami a környezet a település már meglévő értékeiből vetül rá. A települési környezet értékeinek védelme, a hozzájuk való igazodás nem csak kulturális, esztétikai igény, egyben gazdasági érdek is, melyet kulturált módon, esztétikai eszközökkel kell teljesíteni. Ebből következően először fel kell ismerni, és különböző eszközökkel védeni kell a települési szövet épített környezeti értékeit, másodsor az új fejlesztéseknél, azok építészeti kialakítása során igazodni kell ezekhez az értékekhez.

A falu 60-70 évre visszanyúló története miatt, a településen nem található több 100 éves, a középkorból vagy a barokk korból eredeztethető megmaradt régi épületekkel bíró településrész. Így országos védelem alatt álló műemlék sem található a településen. Azonban a nemzeti örökség fontos részét képezi a kultúrtörténeti jelentőséggel bíró, sajátos térszerkezeti struktúra, a tanyás településrendszer és gazdálkodási forma. Mikebuda területén napjainkban is megtalálhatóak az alföldi városokra és falvakra jellemző, azok határában szétszórtnan álló, rendszerint egy lakóépületet és néhány hozzá tartozó gazdasági épületet magába foglaló szórvány telepek, azaz tanyák. Ezeken a tanyákon néhol még fellelhetők régi épületek, favázás deszkázott pajták, melléképületek. Jellemzően a régi lakóházakba két helyiséget építettek egy szobát az utca felé, a ház első részébe és egy konyhát. Később a helyiségek sora hátsó szobával vagy kamrával kibővült. Eredeti pallótokos nyílászárók, ma már alig lelhetők fel, az 1950-1960-es évekre jellemző gerébtokos háromosztatú ablakok a meghatározók az ablak fölé beépített redőnyszekrénnel. A faszerkezetek színhasználatára a felületkezelés nélküli szürke, a fedőfestékkel mázolt fehér és sötét zöld, valamint a sötét kék szín a jellemző. A homlokzaton a fehér meszelés épp úgy jellemző, mint a díszítést adó homlokzatfestés, sötét égetett téglaszínre emlékeztető falmezővel, világosabb színre festett nyíláskeretezéssel.

Örökségünk | Népi építészeti értékek

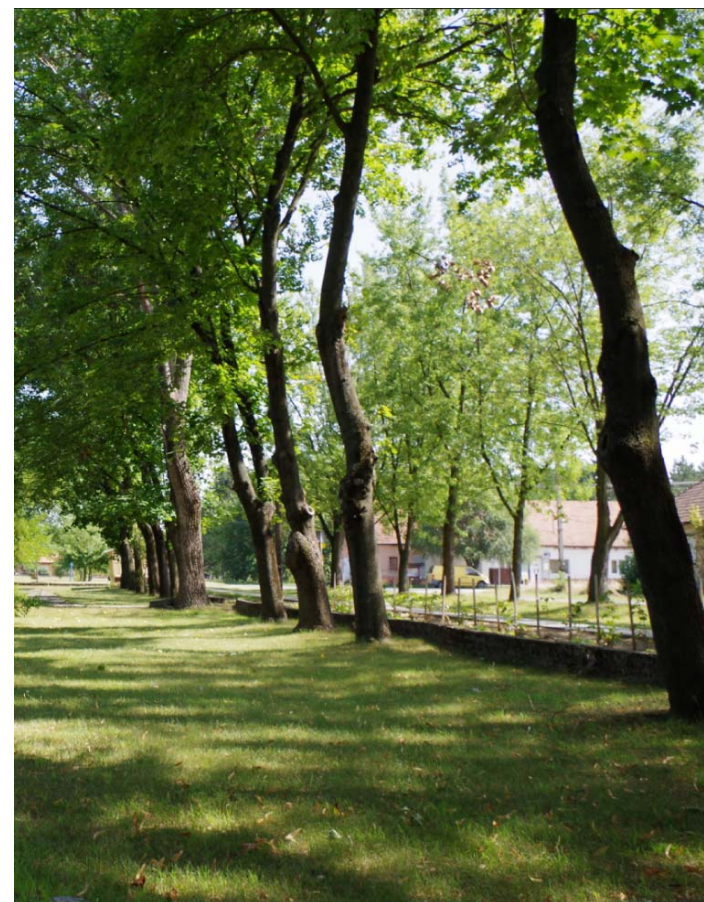

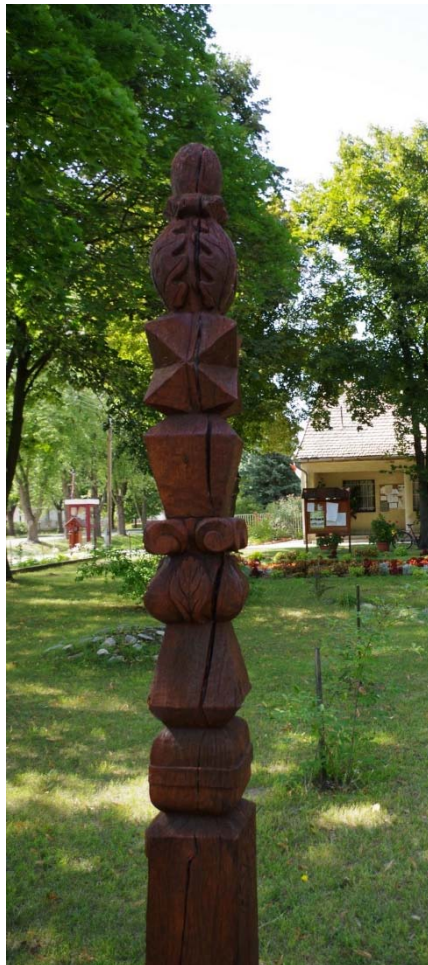

A községi tereket részben a községi intézményi épületek és kertjeik, részben az intézmények előtti közpark pihenő, játszó és rendezvénytere alkotja.

Az alkotóház a településtörténet egyik korai épülete, hosszázás nyeregtetős oromzatban végződő földszintes épület, mellette a léckerítéssel jelképesen leválasztott nagy kert, ami a tavaszi, nyári és kora őszi szabadtéri tevékenységek tere is egyben. Mögötte az erdők végtelensége.

A Községháza is a régi parasztházak arányrendszerét őrzi. Nyeregtetővel fedett hosszház, a parkra forduló hossz tengellyel és a bejárat körül megmaradt hívogató, oszlopos tornác szakasszal. A községi tér jelleget erősíti az épületre forduló gyülekező várakozó pihenő hely, ami a fasorba és facsoportokban gazdag közparkba oldódik be.

Kopjafa ▲

◀ Kőkereszt

Közterületi plató ▶

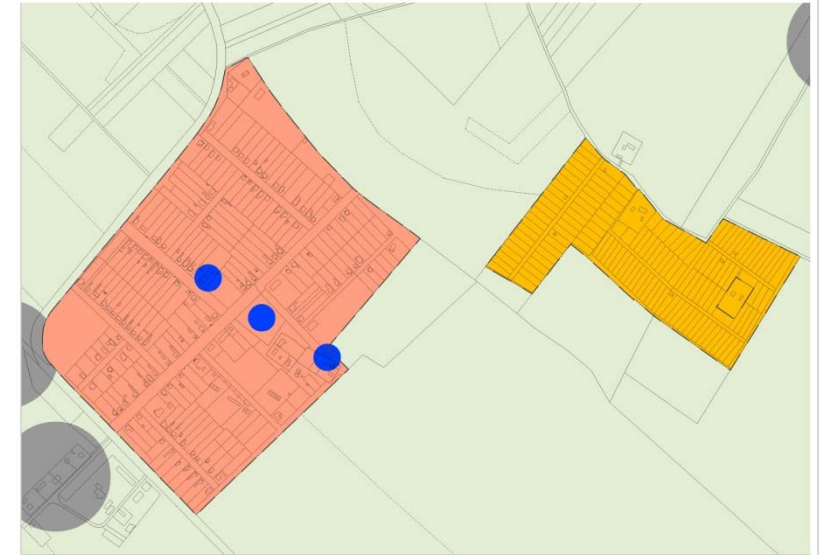
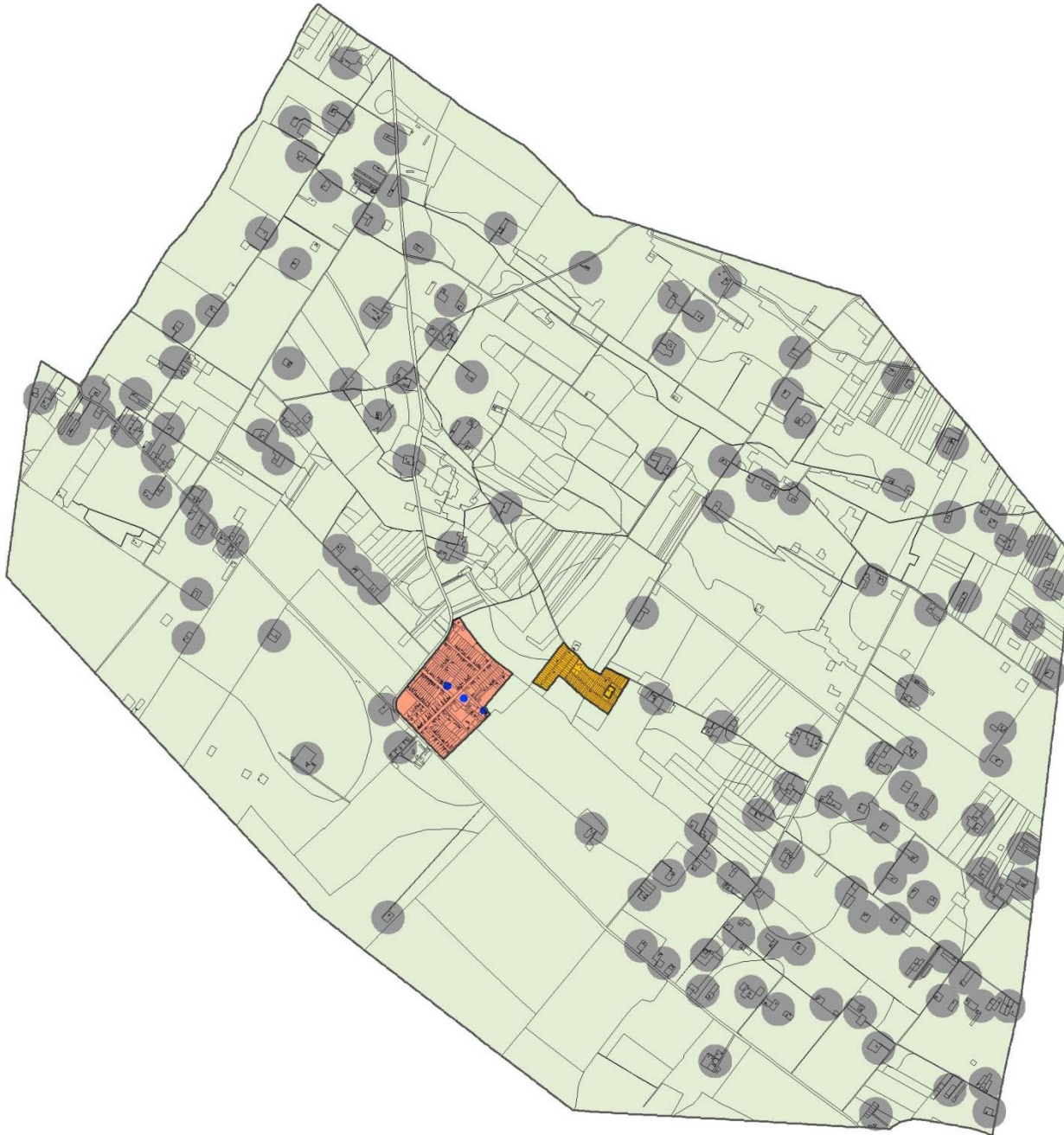

A **beépítésre szánt területek** egy része, a ténylegesen életvitelszerűen lakott részei a községnek. Ezek jellemzően a lakóterületek, aminek jelentős része a **központi belterületen** alakult ki, de a belterülettől függetlenül létrejött nagy kiterjedésű **tanyavilág** tanyái is szép számmal képviselik a lakhatással és az önellátással járó gazdasági életformát. A központi belterületi részek jellemzően egységes, homogén családi házas lakóterületből, az ezt kiszolgáló intézmények telkeiből, valamint a gazdaságot képviselő „Fagyártmány üzem” területéből áll. Az üzem az Erekyési út délnyugati oldalán kapcsolódik a központi lakóterülethez. A belterülettől keletre az erdőtömbök ölelésében békés, harmonikus környezetben bújik meg a mezőgazdasági **kertek** (volt zártkertek) tanyabokorra emlékeztető együttese. Ezeket a beépített telkeket veszik körül a **beépítésre nem szánt** külterületek, ahol a kultúrtáj és a természeti környezet erdőtömbjei váltják egymást. A település külterületein jellemző a tradicionális tájhasználat döntően az erdő- és kisebb területen a mezőgazdaság, azon belül is a szántóföldi művelés és gyepgazdálkodás.

4. ELTÉRŐ KARAKTERŰ TELEPÜLÉSRÉSZEK

- INTÉZMÉNYI KARAKTER
- HAGYOMÁNYOS LAZA, CSALÁDI HÁZAS KARAKTER
- TANYÁS KARAKTER
- KERTES MEZŐGAZDASÁGI KARAKTER
- BEÉPÍTÉSRE NEM SZÁNT TERÜLET

RÉGÉSZETI LELOHLY TERÜLETE

ORSZÁGOS ÖKOLÓGIAI HÁLÓZAT TERÜLETE

Településközpont- intézményi karakter

Az egyes intézmények a Fő utcában és az Iskola utcában helyezkednek el, így a Fő utca tartozik a településközponti-intézményi karakterhez. Az épületek a befogadott funkcióból következően szélesebbek, és magasabbak, mint a hagyományos családi házak, főként a Művelődési ház, de ugyan úgy földszintesek, esetleg a tetőterük is beépített. Az intézmények köre szűk. Jellemzően mindegyik magastetős, oromfalas, az Alkotóháznál megjelenik a fából képzett nyíláskeretezés és a deszkázott függőleges oromlezárás. Óvoda épülete tagoltan formált, telkét, a léckerítést kísérő fasor hangsúlyozza.

Hagyományos, laza családi házas karakter

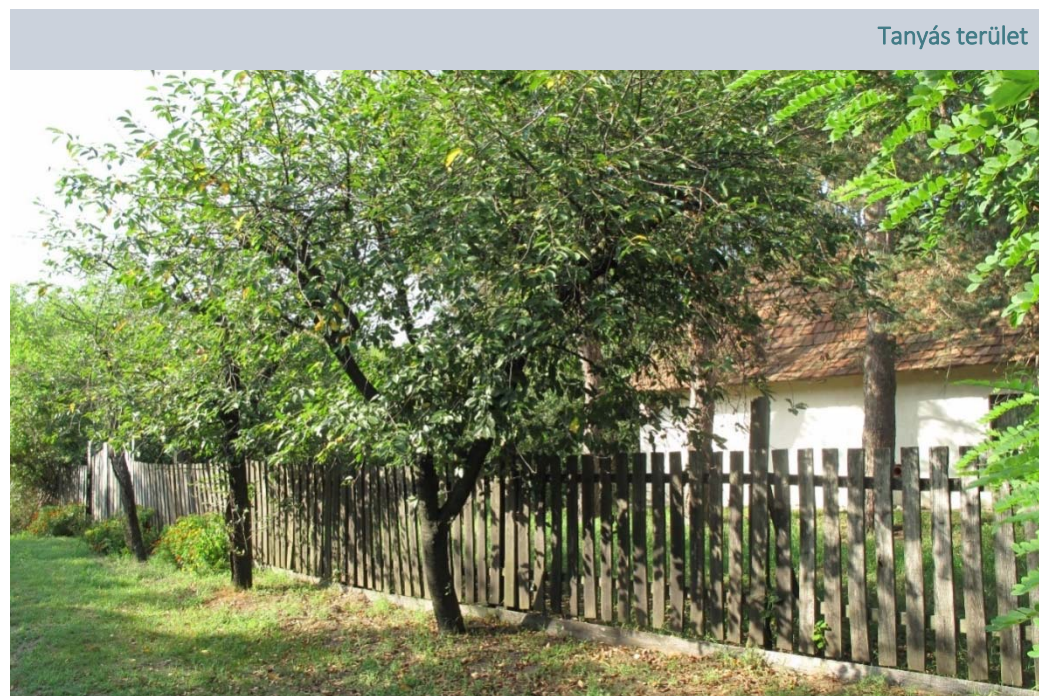
A tanyavilág karaktere a központi belterületet is meghatározta, formálta, alakította. A telkek többsége 1950 után épült be. A 18m-20m széles, 1000m²-t meghaladó telkeken a főépület 10x10m-es kockaház, vagy annak bővítéseként megépített hajlított ház.

A lakóházak többsége földszintes, hagyományos belmagasságú, minden irányban kontyolt tetővel fedett. A keskenyebb épületrészekre alacsonyabb magassággal nyeregtető került. A homlokzatok vakoltak. A településen a cserépfedés a meghatározó a lakóépületeken is és a melléképítményeken is. A világos lakóházakat az oldalkerti, előkerti és közterületi növényzet tagolja és kapcsolja össze. Karakteres a tanyavilágra jellemző, félig a talajba süllyesztett, nyújtott téglalap alakú pince, oromzaton szellőző nyílással vagy lejárattal a beépítetlen oldalkerti előkerti részen. Egyik - másik udvari melléképület melléképítmény megőrzi a hagyományos fa jellegű anyaghasználatot, hullámpala lezárással. Az 1975-ös évektől az addig egységes épületformálás felbomlott, az utcaképben az utcával párhuzamos gerincű nyeregtető is megjelent, széles oldalkerti oromzattal. Épült utcára merőleges hossztengetű, tetőtéri erkélyes nyeregtető épület, az építéskor meghatározó formavilággal.

A tanyás karakter az 1950-es éveknél régebbre nyúlik vissza akár 100-150 évre is.

A tanyaudvar rendszerét, épületeinek elhelyezését a célszerűség és az önellátás igénye határozta meg. Az épületcsoport ligetes fás környezetével belesimul a tájba, az erdős környezetbe. A tanyák megközelítését mai napig jellemzően földút biztosítja. A lakóházak is és a melléképületek is földszintesek a természethez közeli életformából fakadóan. A lakóház, az istálló, a tároló, pajta, pincehagyományos építő anyaggal épült. Jellemzően hosszházak vakolt homlokzattal, egyszerű nyeregtetővel, cserépfedéssel, deszkázott oromzattal, fa nyílászárókkal, fából készült deszkakerítéssel.

Tanyás terület

Kiskertes terület

5. AJÁNLÁSOK, ÉPÍTÉSZETI ÚTMUTATÓ

5.1 AJÁNLÁSOK, ÉPÍTÉSZETI ÚTMUTATÓK-ELTÉRŐ KARAKTERŰ TELEPÜLÉSRÉSZEK

Településközpont- intézményi területre útmutató

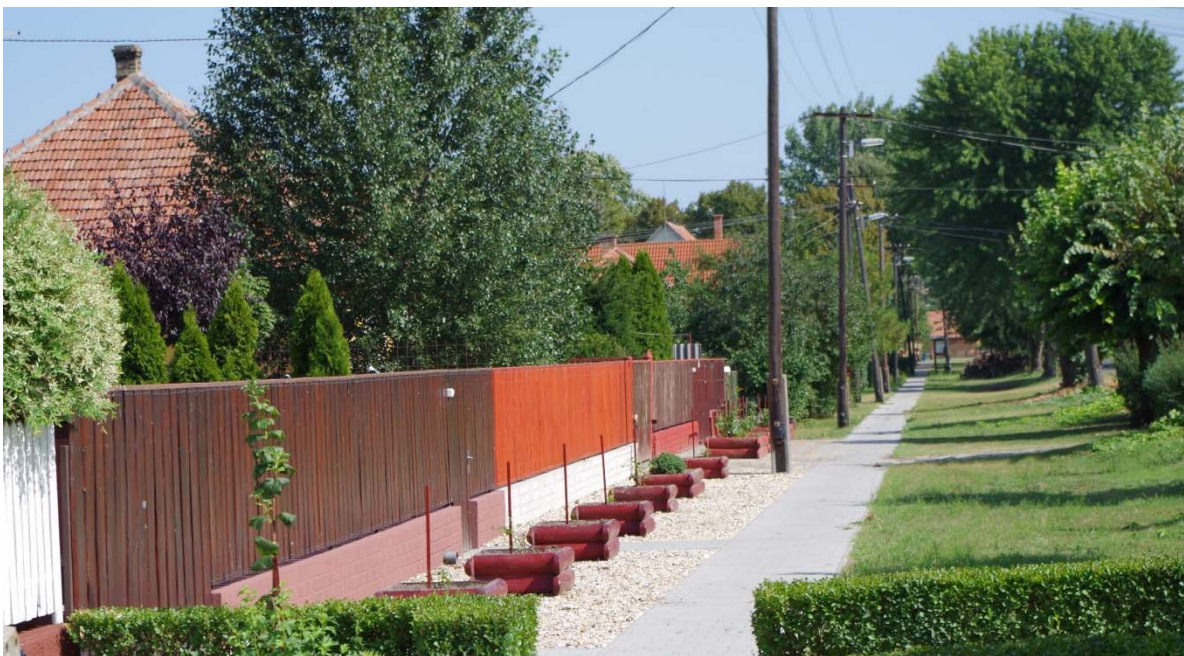
Az intézmények tömegformálása igazodik a település léptékéhez. A nagyobb épületszélesség tagoltabb tömeget tesz szükségessé. A bejárat humanizálását jelenti a fedett, nyitott, tornác jellegű kialakítás. A többszintes épület helyett, a földszintes épületen a tetőtér hasznosítása beépítése elégíti ki az igényt. A beépítés során a hagyományos épületformálás keretei megmaradnak. A ferde tetősíkokra síkban fekvő tetőablakok kerülnek a tetőfelületek egységességének megőrzése érdekében és a nagyobb bevilágítás biztosítása érdekében. A hatalmas oromfal helyett szoknyás kontyolás zárja a bütöket.

Általánosságban elmondható az intézményekre az egyszerűség, a gyökerekhez való kapcsolódás, a hivatkozás a felesleges elemek alkalmazásának mellőzése. A homlokzati szín választás is a hagyományokat követi, a világos, a meszeléshez közelítő homlokzati szín, felületkezelt faszerkezet, természetes cserépszín.

A kerítés is anyaghasználatában a régi tanyák, régi lakóházak karakteréhez igazodik.

Ajánlás: a karakter hagyományai megőrzendők

Követendő ajánlások, javaslatok:

- A karakter hangulatát azok az utcaszakaszok őrzik ahol az elmúlt 50-70 évben nem történt új építés, az épületeket felújították karbantartották, műszaki állapotukat megóvták. felújításnál újraépítésnél a környezethez kell igazodni.
- A lakóházak jellemzően földszintesek nyeregtetővel lezártak és az utca felé kontyoltak, nyugodt megbontatlan tetőfelületet adnak. ehhez ajánlott igazodni.
- Az épületek az oldalhatáron vagy az oldalhatár közelében álljanak.
- Igazodni szükséges az előkert egységes vonalához,
- Igazodni szükséges, az utcafronti homlokzati szélesség egységességéhez, igazodni szükséges a tető és gerinc irány jellemzőjéhez,
- Tetőhajlásszög 30°-40° közötti maradjon. A régebbi épületek alacsonyabb hajlásszöggel épültek, a 15-30 évvel ezelőtt épültek meredekebbek.
- A tetőkön cseréphatású fedés jelenjen meg.
- Az épületek meghatározó magasságát a térfal nélküli tetőképzés adja, ez 3,5m -4,0m körüli párkánymagasságot eredményezzen.
- Igazodni szükséges a szomszédos párkánymagassághoz, párkánykinyúláshoz (30-60 cm-es kiülésű csüngőeresz), tetőhajlásszöghöz (legfeljebb 40°), tetőfelépítmények nélküli homogén tetőformáláshoz,
- Épületszélességtől függően az utcai homlokzat 2 tengelyes karakterű, nyújtott arányú, vagy négyzetes ablakkal.
- A vakolt homlokzati felület összhatása maradjon meg.
- A szín használatnál a fehérhez közeli paszellszínek domináljanak, valamint a világos föld-, kék, illetve az agyag színek.

Kerülendő jellegzetességek:

- Utcai homlokzaton garázkapu, személybejárat, torony, álló tetőfelépítmény,
- A földszintes háznak közvetlen kertkapcsolata van, nem szükséges a földszinti, vagy a tetőtéri erkély.
- A mai divatirányzat országosan a településtől idegen egészen alacsony tetőhajlás.

Követendő ajánlások, javaslatok:

- A tanyás területek megújítása, megőrzése Mikebuda karakterének alapvetően fontos sajátossága.
- A hagyományos struktúra, hagyományos földszintes egyszerű tömegformálás és a hagyományos építőanyag használat kívánatos.
- Javasolt anyag: falazat, vakolat, festés vagy meszelés alkalmazása, fa cserép nád és pala beépítése.
- Az önfenntartó életforma és a növénygazdagság, a letisztultság, az egyszerűség és a visszafogottság fenntartandó megőrzendő.
- Telkenként 1db épület állhat (hétvégi ház), ami földszintes esetleg a tetőtere is beépített.
- A nyeregtető alkalmazása a meghatározó a kisebb beépítettségű épületeken.
- Az épületek a telkeken szabadon álljanak, ami a környezeti szabadságot tágasságot erősíti.
- Az alacsony beépítési mérték,

Tanyákra és kiskertes mezőgazdasági karakterre ajánlás

Követendő ajánlások, javaslatok:

- Megőrzendő az erdősáv az Ereklyési út mentén.
- Megőrzendő a tájba illesztés.
- A telep arculatát a telephely technológiája határozza meg a jövőben is.
- Magas és alacsony hajlású, vagy lapostetős épületek is elhelyezhetők, attól függően, hogy mekkora az épület szélessége, mélysége és magassága.
- Az új épületnél törekedni kell az egyszerű formálásra, alacsony hajlásszögű nyeregtetővel történő lezárásra, a földszintes csarnok jellegű megjelenésre.
- Széles épületre 30°-ot meghaladó hajlású tető ne kerüljön,
- A homlokzatokon hagyományos építőanyagok alkalmazása javasolt, a technológiától és a tűzrendészeti követelményektől függően.
- Fontos követelmény a védelmi zöldsávok és az igényesen kialakított telephelyi kertek megőrzése. A fásítás az üzemet teljesen a tájba, településképpé illeszti.
- A Csemetekert központjának földszintes épületei tájba, környezetbe illők, intenzíven kialakított zöldfelülettel, öntöző tavakkal. megőrzésük javasolt.

Követendő ajánlások, javaslatok:

- A tájban minden beavatkozást kerülni kell, vagy ha mégsem kerülhető körülmények között kell azt megvalósítani.
- Az árkok csatornák partjai természet közeliek, inkább vizes élőhelyek. Megőrzendő.
- A területek beépítetlen jellegének megtartása a jövőre nézve is kívánatos. A mezőgazdasági szántón réten épület nem javasolt.
- A már kialakult tanyák megjelenését, zártságát, nyitottságát, egyszerűségét, mint jelentős karakteri elemet célszerű megővni.
- Az értékes tájkarakter megőrzését szolgálja a területhasználat és a telekszerkezet hosszú távú megőrzése.
- A szántókon, a réteken legelőként a parcellás jellegű művelés tartandó meg.
- A település erdőborítottsága átlag feletti. Megjelenésüket, tömegüket, állományukat meghatározzák a lombhullatók, az örökzöldek. Megtartásuk kívánatos.
- A tájképvédelmi jelentőségű területeken reklámfelület elhelyezésére szolgáló önálló építmény, új felszíni elektromos hálózati vagy új hírközlési elem vagy építmény elhelyezése nem ajánlott.
- A tanyák és a tanyákhoz tartozó kertek kivételével kerítések csak vadvédelmi célból létesíthetők a külterületi földrészekeken.
- A tanyáknál a hagyományos építőanyagokat célszerű felhasználni, ebbe természetesen beleértve a régen használtakat, mint faváz, vályogtégla és a szilikát jellegű korszerű energetikai követelményeknek megfelelő mai építőanyagokat is. Fém és műanyag burkolati és fedő anyag alkalmazása nem ajánlott. Színezésnél a természet harmonikus színeihez célszerű igazodni.
- Tájfásításra a tájhonos növényfajok javasoltak. Tájfásítás az utak mentén és az eltérő területhasználatok határán az erdősültség magas aránya miatt jellemző.

5.2 AJÁNLÁSOK, ÉPÍTÉSZETI ÚTMUTATÓ – ÁLTALÁNOS AJÁNLÁSOK

Telepítés, lakótelek beépítése

A lakóutcák többségében hasonló méretűek a telkek, de sok helyen keskenyebb és szélesebb telkek is váltják egymást. A telkek meghatározó alakja szabályos téglalap alakú, vannak azonban trapéz, négyzetes „L” alakú telkek is.

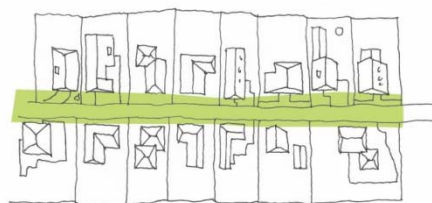
A beépítési karakterben domináns az oldalhatáron álló beépítési mód, de a szélesebb telek méret és telekforma esetén az épület szabadon álló elhelyezését is lehetővé teszi.

Az utcákban az épületek jellemzően igazodnak a beépítési módhoz és a beépítési vonalhoz, a homlokzati síkok által meghatározott előkertekhez. Az épületek egységes nyugodt jó ritmusú képet adnak a közel azonos méretű előkert, a közel azonos méretű épülethossz és szélesség esetén. A növényzetben gazdag elő- és oldalkertek ritmusa is egységes utcaképet eredményez. Az előkeri mélység figyelmen kívül hagyása megtöri az egységességet, a rendszert.

Épületmagasság, tömeg

A lábazat, a falmagasság, a térdfal építése, vagy elhagyása eltérő magasságú épületekhez vezet. Javasolt igazodni a kialakult párkánymagassághoz tetőformáláshoz. Kiugróan magas épület megbontja a nyugodt egységességet. Ha a telekméret lehetővé teszi a helyiségeket egy szinten célszerű elhelyezni egy jellemzően földszintes utcaképben. Kerülni kell a telkek összevonását. Az utcára merőleges hosszházak sorát, karakteri rendszerét megbontja az utcával párhuzamos hossz tengelyű új foghíj épület. A jellemző épületszélességekhez igazodni szükséges a lakóházak esetében. A meghatározó utcafronti épületszélesség a karakteren belül legfeljebb +/- 1,0m-es eltérést tesz lehetővé.

Igazodni az épület alaprajzi elrendezésével is szükséges. A nagyon megmozgatott alaprajz zaklatott, tördelt épülettömeget eredményez, ami az egységes tetőképzést sem teszi lehetővé. Sok ponton meghibásodást, beázást idézhet elő. A túl mozgatott épülettömeg mai igények szerinti energetikai követelmények ellen hat.

Tetőhajlásszög, tetőforma

Az igazodás a párkányképzésnél és tetőhajlásnál legfeljebb 0,6m-es eltérést enged magasságban. Az alkalmazott tető hajlásszög 30-40° között illeszkedő. A tető karakterénél is igazodni szükséges, ha a szomszédság oromfalas, akkor oromfallal, ha kontyolt, akkor kontyolással. Ha az utcaszakaszra a tetőtér beépítés nem jellemző, akkor az utcai homlokzat felé kerülni kell a tetőkiemeléseket, tetőmegemelést. Azonos épületmagasság alkalmazásakor egységes, nyugodt utcakép jön létre. Jellemzően földszintes lakóutcában emeletes épület nem építhető, magastetős épületek közé lapostetős lakóépület nem helyezhető.

Az oromfalas karakteren belül az épület szélessége legfeljebb 7m-9m közötti lehet. A kéttengelyes oromfalas emelt térfalás karaktert megbontja az épületszélesség növelése, a garázskapu utcai homlokzatra helyezése, a csonkakonty alkalmazása, a tető oromfalra futtatása.

A kockaház sátoztetős utcaképet megbontja a tetőtér beépítéses széles új lakóépület.

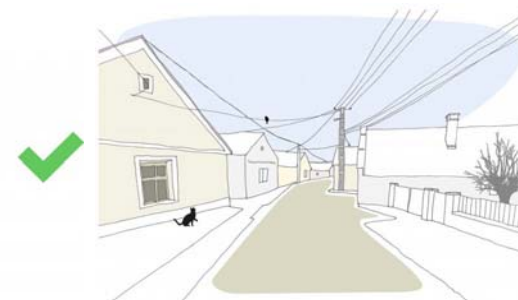
Az igazodásnak ki kell térnie az anyaghasználatra homlokzaton, tetőn és a hasonló színvilág alkalmazására is.

Légvezetékek elhelyezése

Kedvezőbb az utcakép, ha a villamos légvezetékek helyett és a vezetékes hírközlési légvezetékek helyett földkábeles kiépítésre kerül sor. Ha a pókhálószerű légvezetékek tömege eltűnik a közterületről, a szabad közlekedésre nem használt felületek beültethetők, fásíthatók.

A légvezeték alatti sávok nem fásíthatók, balesetek elkerülése okán. A lakóutcák fásítása karakter meghatározó elem Mikebudán, a humánusabb lakókörnyezet kialakításának eszköze, mind a mai napig.

Kerítés kialakítás

Mikebuda sajátja a hagyományos léc-, vagy pallókerítés, ami összehatásában áttört és tömör is. Olyan utcaszakaszon ahol az áttört kerítés a jellemző az egységet megbontja a tömör kerítés létesítése. Az alacsony lábazat, a pillérekkel tagolt áttört mezők alkalmazása az előkertet összekapcsolja a közterületi zöldfelülettel, gazdagíthatja a lakótelket is és a közterületet is. A tömör kerítés és a magasra növesztett tömör tujasor idegen a településtől és a közlekedésbiztonságot, valamint a vagyon biztonságot is veszélyezteti. A közlekedésbiztonsághoz szükséges belátást

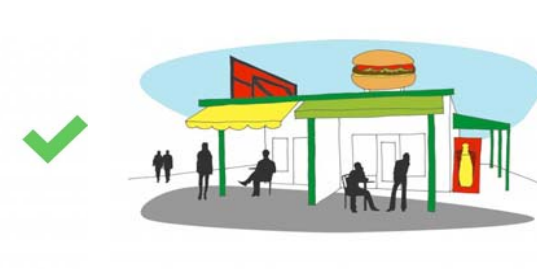
Szín- és anyaghasználat

A világos pasztellszínek, természetes építőanyag színek alkalmazása harmonikus környezetet eredményez. A mesterséges színező anyagokkal előállított rikító erős színek megbontják az egységes utcaképet. Színmeghatározásnál, szín választásnál alkalmazásuk kerülendő.

Cégérek, reklámok

A településen nem jellemző, de a jövőben is kerülendő a hivalkodó cégér, eltúlzott léptékű cégreklám alkalmazása. Kedvezőbb, ha nem az épületen, nem a homlokzaton jelenik meg a végzett funkció, szolgáltatás, hanem utcabútorként kialakított hirdető, tájékoztató táblán, közterülettől elkerített kitépülésen.

Követendő ajánlások, javaslatok:

A homlokzatképzésre hatással van az épület rendeltetése, az hogy az épület közösségi, lakó, gazdasági vagy vendégforgalmat bonyolító funkciót hordoz. A lakóház nyílás méreteit a bevilágítási árnyékolási igény, az adott kor építészeti stílus irányzata is befolyásolja, valamint a korra jellemző forgalmazott építőanyag kínálat és árszint. Összességében régen a homlokzati megjelenést az egyszerűség, az azonosság, a letisztult, harmonikus formálás alakította, ez javasolt a jövőre nézve is.

Hagyományosan az elmúlt 30-50 évben a lakótelkeken a szobák néztek az utca felé, így az ablakoztatás rendszere formálta a homlokzatot. A házbejárat és esetleg a gépkocsi tároló sokszor a lakóudvarra szervezett. A homlokzati falak vakolta, meszelték, de sokszor világosra festett nemes vakolat kerül a legkülső felületre. A vakolatból képzett díszítés csak a módosabb házaknál jelent meg. A díszítést visszafogottan az ablak, a pallótok, zsalu, az ereszképzés adta. Ehhez javasolt igazodni.

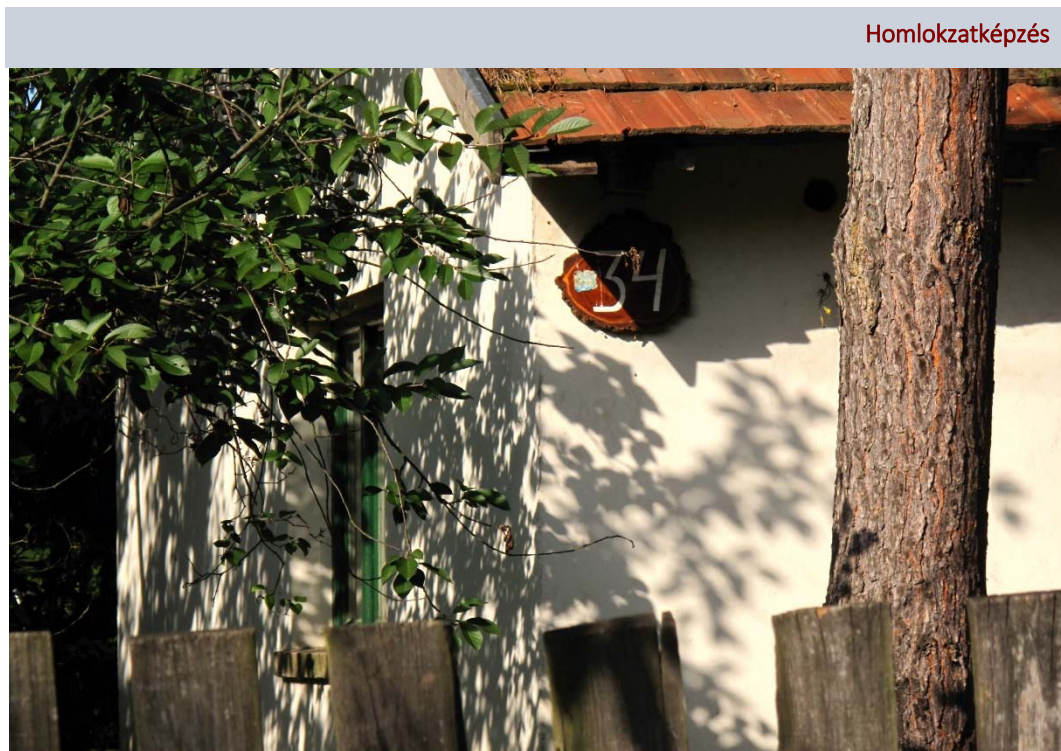
A tanyákon a lakó és a gazdasági épületek is (beleértve a nyárikonyhát és a félig besüllyesztett és félig kiemelt pincét) a tanyaudvarra szervezettek. Az épületek szabadon állnak, így a ház minden irányban minden égtáj felé ablakkal megnyitható. A tetőformában gyakoribb az egyszerű nyeregtető, természetes színű cserépfedéssel. Az oromfalak deszkázottak, egymáshoz illeszkedő vagy egymásra fedő díszesebb kialakítással, esetleg építettek vakoltak, padlásszellőző nyílással. A tetőre jellemzően cserép kerül, de a nádfedés sem ritka. Mikebuda környezete régen vizes turjános volt így az anyaghasználat nem idegen a településtől.

A központi belterületen a gazdálkodás melléképületei a lakóépülettől eltérő anyaghasználatúak. Igazodnak a gazdasági funkciókhoz. Faváz, pallózással vagy vékony falazással kitöltött mező, alacsony tetőhajlás és hullámpala fedés. Homlokzatképzést homlokzati megjelenést ezek összessége adja.

Törekedni kell a rendezett, egyszerű alaprajzi elrendezés kialakítására, ami jelentős hatással van az épület tömegformálására, törekedni kell a letisztult harmonikus nyílászáró osztásokra, a hagyományos arányok megtartására, kellemes arányú ablakok megfelelő kiosztására.

A homlokzatok kialakításánál a természetes anyagok részesítendőek előnyben: kő, tégl, vakolt felületek, faburkolat. A homlokzat nagyarányú, teljes felületen történő terméskővel, vagy teljes felületen téglával való burkolása nem ajánlott. Emellett a kültéri gépészeti és hírközlési berendezések elhelyezése sem javasolt az utca felőli homlokzaton.

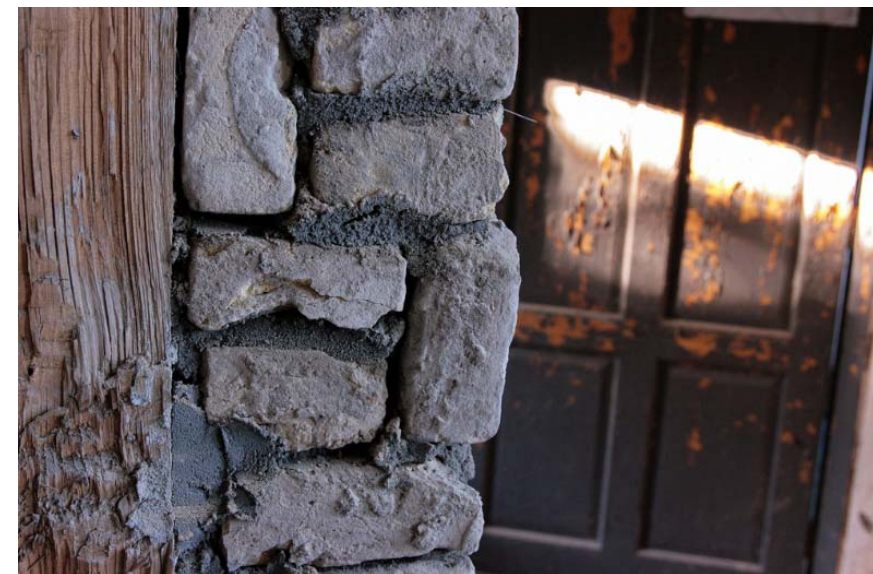
Az eddig alkalmazott homlokzatképzések a jövőben is javasoltak.

Szín és anyag használat

A település házainak színvilágát alapvetően az anyaghasználat adja. Az új épületeknél ez kevésbé egységes, de kevésbé jellemző a kirívó élénk szín használata. Elterjedt, ezért **javasolt** a vakolt felületek alkalmazása. A látszó téglafelület, természetes kő- az ablakkönyöklő párkánynál és a lábazonnál jelenik meg. A fa burkolatok alkalmazása a homlokzati felületek egy-egy részletén tűnik fel, az oromfal képzésnél, tető alsó burkolásánál, eresznél. Gazdálkodást szolgáló melléképületeknél, pajtáknál, pincefelépítményeknél minden homlokzati felület készülhet és készült is fából. A fa szerkezetek színvilágát a szürke szín uralja, néha a barna, ritkán a sötétzöld szín is megjelenik.

Az épületeken azokat a színeket kell előnyben részesíteni, amik a használt anyagokkal és a természetes építőanyagok színeivel harmonizálnak. A földszínek használata környezetbe, tájba illeszti az épületet. Színek harmonikus egymásmellettsége jelentősen növeli az épület esztétikus megjelenését. Kerülni kell az indokolatlanul sok elütő szín megjelenését a családi házak homlokzatain is, és az intézmények közösségi épületek homlokzatain is. A fehér szín használata teljes homlokzaton verőfényes napsütésben vakító hatást kelt, nem szerencsés. Alkalmazható a tört fehér felületrészekben, a homok és agyag szín, a téglák és terrakotta vörös szín, a pasztell földszínek, valamint természetes építőanyagok természetes színei. Mivel a központban is és a tanyákon is a földszíntesség a meghatározó, a földszintes épületeknél az erősebb, sötétebb színek is alkalmazhatók, kedvező összehatást teremthetnek. A meglévő épületek színvilágához illeszkedő új épületek építése ajánlott. Nem megfelelő a feltűnő és kirívó színhasználat, a ríktó színű fémlemezfedés és burkolat. A **javasolt tetőhéjalás**: a cserép, cserép jellegű tetőburkolat és felületkezelte fémlemezfedés (porbeégetett felületkezelte alumínium) legfeljebb a teljes tetőfelület 20 %-án. **Nem javasolt tetőhéjalás** lakóépületeknél: műanyag hullámlemez, alumínium trapézlemez, bitumenes zindely, hullámpala.

Az épületekre nem volt jellemző az épített vagy a vakolatból képzett díszítés, sem a faluban, sem a tanyákon. A régi nyílászárók nem csak fából készültek, de függőlegesen és vízszintesen is tagoltak voltak. A középen felnyíló nyújtott forma volt a meghatározó, az ablak méretétől függetlenül. A homlokzati síkon belüli helyzetük és választott színezésük adta a díszítést. Leginkább elterjedt volt a sötétbarna és a zöld szín alkalmazása.

Napjainkban is a nyílászárók adják az épületek homlokzatainak díszítését. A nyílás körüli keretezés egy-két helyen megjelenik, hőszigetelő anyagból vagy vakolatból kialakítva. A keretezés összképe kedvezőbb, ha lefut a könyöklő párkányig, így a színnel történő hangsúlyozás is befejezettebb.

A lábazat és ereszképzés is lehet egyszerű díszítő elem, ha anyagában és színében elválik a meghatározó homlokzati színtől.

A középen felnyíló fehér műanyag ablak és a fehér műanyag redőny beépítési terjedőben van az energetikai, gazdaságossági és a támogatási rendszereknek köszönhetően.

Rejtett árnyékoló szerkezetek és zsalugáter alkalmazása szintén kedvező homlokzatképző.

A nyílászárók lehetnek egyszerűek és igényesen kialakítottak, használatuk hozzá adhat az épület arányosságához, vagy elvehet az épület megjelenéséből. Régebben a nyújtott forma volt a meghatározó, napjainkban a négyzetes forma a dominálóbb.

A hagyományos pallótokos ablakok mai energetikai igényeknek megfelelő újragyártása a múltat, a hagyományok tiszteletét jelképezi, folytonosságot képvisel a jelenből a jövő irányában. Ennek ellenére ezek lekerülnek a házakról. A korszerűbb ablakok elé a homlokzat külső síkjára spaletta, vagy zsalu kerül. Ez kiegészülhet színben harmonizáló látszó téglafelületű könyöklő párkánnyal. A lakóépületeknél mára már az igényesség szimbólumává vált a drágább, folyamatos gondozást igénylő, színezhető fa nyílászáró, fa zsalu.

Fontosak a nyílások és a tömör falfelületek jó arányai. A teljes homlokzatszélesség megnyitása, a szalagablakok alkalmazása idegen a karakterektől. A településen a régi épületek felújítása során igyekeznek az arányokat megtartani.

Az ereszképzésnél is a kis kiülésű csüngőeresz a meghatározó még napjainkban is, alsósíki deszkázással, vagy a homlokzat színével megegyezően vakolva. A bejáratok tagolása kedvezőbbé teheti a homlokzatot, mint a mai szokásos biztonsági bejáratok.

A nyújtott és négyzetes forma is javasolt új építésnél. Felújításnál a régi arányrendszer tartandó meg, nyújtott nyílás négyzetessé alakítása nem javasolt.

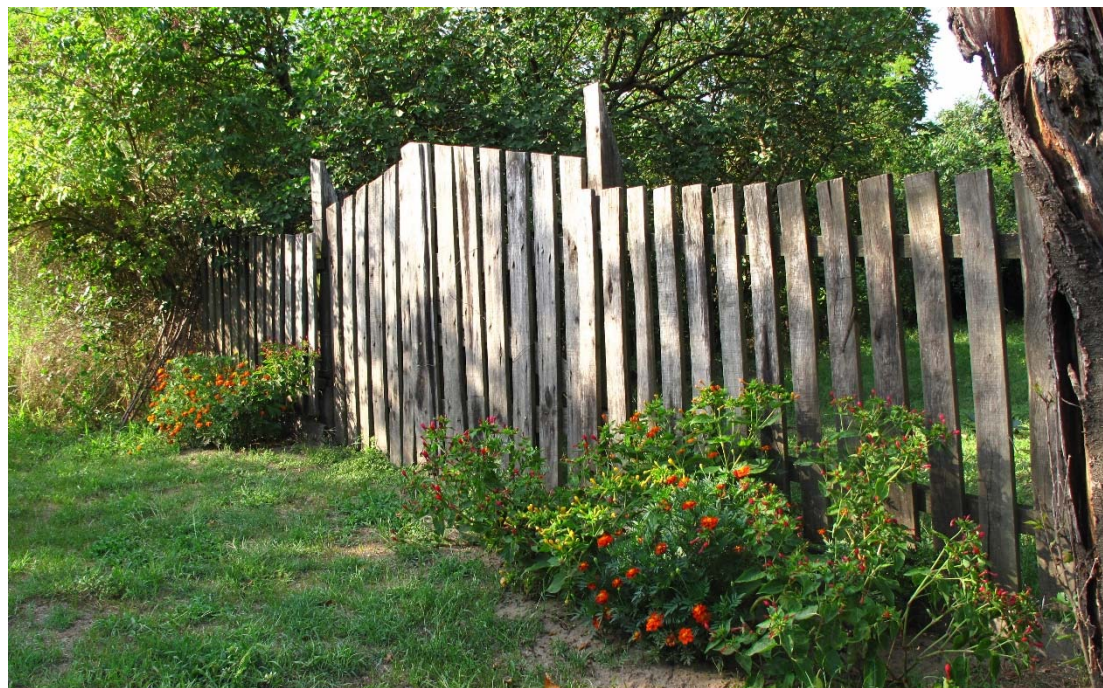
Kerítések

A kerítések fából készültek teljesen egységesen, épített lábazat és épített pillér tagolás nélkül. 10x10 – 20x20 fa pillérek között lécezett deszkázott kitöltő mezők teremtik meg a magánterületi elválasztást. A kerítések díszítését a fa textúrája és felületkezelése adja. A 40%os átláthatóság átmenetet képez az áttört és a tömör felület között. Nem kíván hivalkodó lenni, magassága 1,35-1,80 m közötti. A deszkák lécek lezárása vízszintes, vagy alacsony hajlásszögben ferde, néhol elemenként 45°-ban vágott, mintázatot adó.

XX. század második felétől a lakatos szerkezet is megjelenik és a mai napig meghatározó. Az alacsony lábazatnak, a lakatos szerkezetnek, a drótfonatnak (tyúkháló) köszönhetően kapcsolat teremődik a kert és a közterületi zöld között, a tanyaudvar és a mezőgazdasági terület között. A kerítések magassága inkább alacsony, de a magasabbak sem érik el a 2m-t. A tömör lábazat magassága 75cm-nél alacsonyabb.

Az újabb építéseknel a kétféle kerítés kombinációját alkalmazzák, ami szintén bele illik a települési karakterbe, tömör lábazat és tömör pillér között lakatos szerkezetű vázon fapallózás.

Javasolt a szomszédos kerítések és az épület anyag- és színhasználatának összehangolása. A hagyományosan alkalmazott anyagok a téglá, beton, lakatos szerkezet, fa.

Az épített környezethez szorosan kapcsolódnak, a mindennapi élet kereteit adják a kertek, a lakótelkek és a hétvégi kertek zöldfelületei, pihenő udvarai, veteményesei, gyümölcsösei, és a közterületek zöldfelületei is.

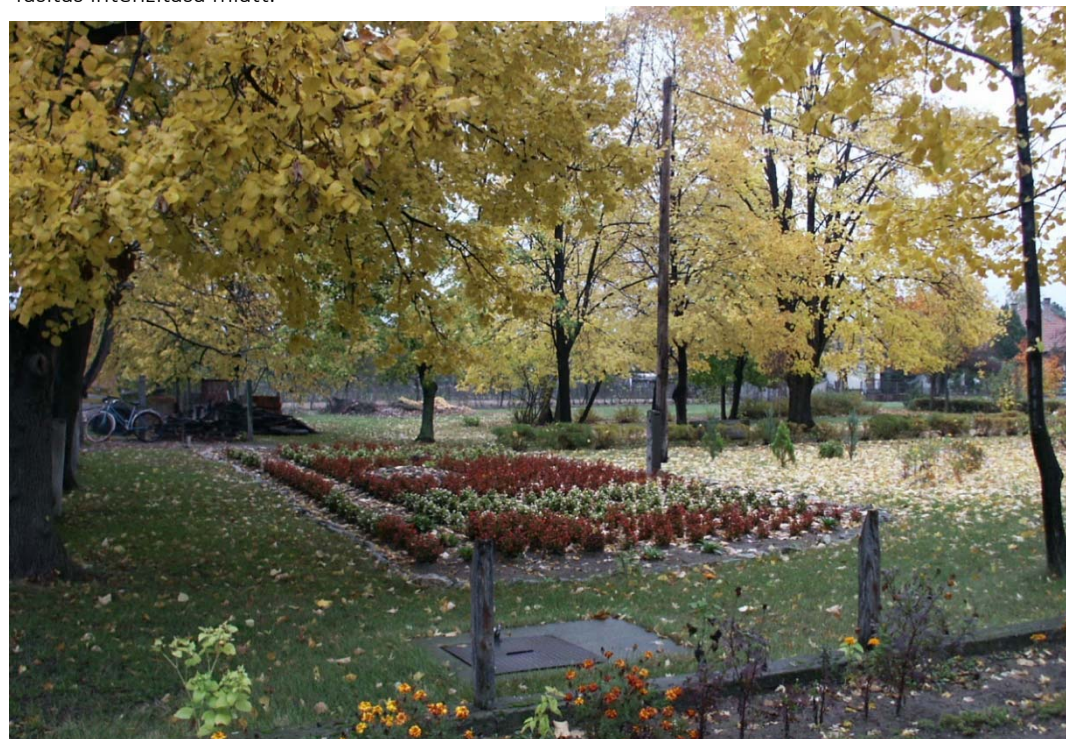
Mikebuda lehangsúlyosabb, a széles közterületeken létrehozott zöldfelületi elemeit a facsoportok, fasorok adják. Az előforduló fafajok választéka színes, sok a lombhullató: a hársfa és az akác, ami megillatosítja a tavaszt és a koranyarat. Az utcákban gyakori a nyárfa, a juharfa, a közparkokban az idősebb tölgyfa, a gesztenyefa, a nagy lombkoronájú platán. Itt – ott megjelennek az örökzöldek és a gyümölcsfák is a közterületeken. A lombhullatók térformáló hatása rendkívül jelentős. A zöldfelületekre a kétszintes háromszintes kialakítás a jellemző. A fák bokrok mellett a gyepek is elemei a közparkoknak, az udvaroknak, a tanyáknak és a réteknek legelőnek. A vidéki életforma velejárója a veteményes és virágos kertek megmaradása, a központi lakóterületen és a tanyákon, kertekben is. A kertek és a közterületi zöldfelületek is, ökológiai szempontokon túl esztétikai jelentőséggel is bírnak. A növényzetet védeni kell a meglévő, fás értékes növényzet megtartásával. A település ékessége minden korosabb fa, természetes háttér, természetes környezetet ad az épületnek.

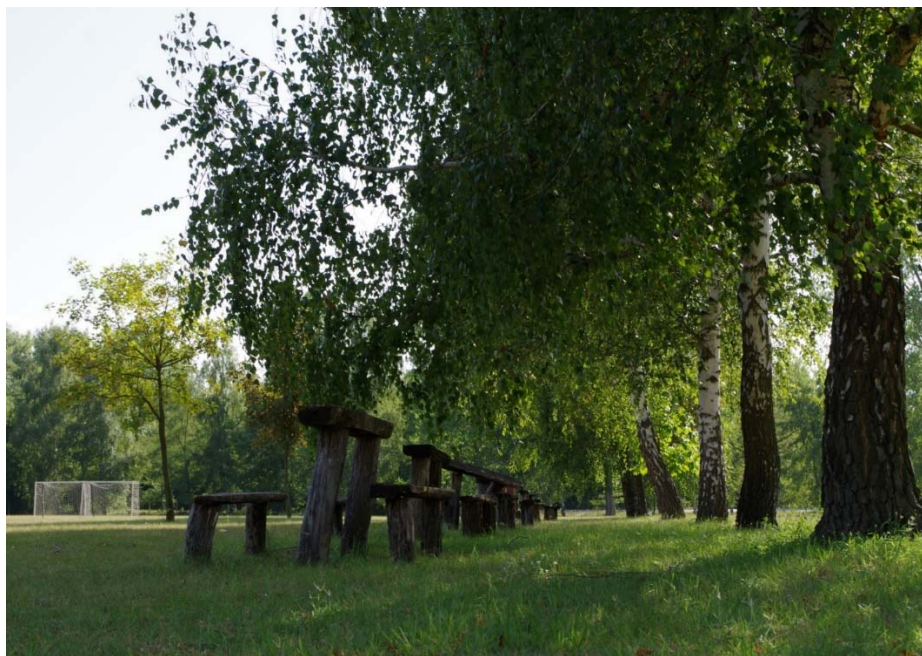
Az utcákban a járdák és a gépjármű közlekedésre kialakított középső burkolt felület között fásított gyepek zöldfelület létesül, cserjékkel tagoltan. A járdák és a kerítések közötti sávot virágszőnyeg díszíti. Ott, ahol nem épült meg a járda, az intenzíven gondozott zöldfelület uralja a közterületet. Az aránytalanul nagy burkolt felület a közterületi parkolás egyáltalán nem jellemző.

Közterületek

A fasorokban, facsoportokban gazdag közterületek, közösségi terek is egyben. A közterületek szélessége a növényzet gazdagsága sokszínűsége harmonikus lakókörnyezetet teremt. Az elmúlt évtizedekben ligetbe ágyazott lakókörnyezet alakult ki és őrződött meg. A zöld utcák, gondozott terek nagyon fontos hozzátartozói az élhető településnek, és a barátságos, szerethető, esztétikus településképpnek. Az öreg fasorok alatt vezetett járdák, a közúti forgalom zavarásától mentesen használhatók. A járdák és a lakótelkek közötti gyepfelületet, vagy az útburkolat és a telek közötti gyepfelületet sok helyen színesíti egy-egy, a lakók által ültetett virágágy. A közparkba is színt visz a középület előtti virágszőnyeg. A közterületi tájékoztató és információs táblák az Önkormányzat előtt vannak, az utcabútorok és egyéb köztárgyak a közparkban találhatók. A légkabelek megléte nem zavaró a fásítás intenzitása miatt.

Az utcabútorok a közösségi terekre, a közparkokra, a pihenő és játszóhelyekre jellemzők. Mikebudán is ezeken a helyeken található, közösség képző, közösség formáló szerepük van. A régi ház előtti kispadok a településekről mára már eltűntek. Barátkozásra, beszélgetésre az intézménykertek, a közparkok és közkertek, valamint a sportpálya körüli szurkolótér adnak teret.

Az utcabútorok játszószerek és a kiegészítők anyaga fa, a környezethez igazodó módon.

Közüntézmények, közösségi épületek

Mikebuda területén megvalósult egy meditációs park, egy spirituális központ. Egy olyan spiritualitásé, amely elutasítja az erőszak és a megkülönböztetés minden formáját, és amely annak a felfedezésére irányul, ami szent az emberi lényben. E spiritualitás célja a felszabadulás és az élet értelmének felfedezése. A tágas, növényzetben gazdag térben elkülönülten jelennek meg az épületek, építmények.

6. JÓ PÉLDÁK – ÉPÜLETEK, ÉPÍTÉSZETI RÉSZLETEK

A település új lakóépületeinél a régi formavilág és az új építészeti nyelvezet összehangolása jelenik meg. Mindegyiknél a természetes anyagok alkalmazása a meghatározó. Tagolt, de visszafogottan tagolt tömegformálást alkalmaztak a földszintes tetőtér beépítéses épületeknél. A tetőhajlás szimmetrikus hosszban és hajlásszögben is. A fő tömegből kilépő oromképzés megjelenik, az oromzat arányrendszeréhez igazodó nyílásmérettel. Minden irányban kontyolt tető, vagy nyeregtető zárja le a földszintes épületet, csüngő-eressel.

Homlokzatképzésnél a vakolat, a nyugodt egyszerűsége törekvő tetőformálás, a cserépfedés a fa zsaluzat, faburkolat és a világos színek alkalmazása a meghatározó, valamint a növényzet és az épület szerves kapcsolatának a megteremtése.

A régi felújított kockaházak is és az új lakóházak léptéke hagyományos, párkánymagassága 3,5-4,5m közötti, a lábazat magasságától függően. Az épületekre térfal építés nélkül került a tető ácsszerkezete. Mindegyik épülethez előkert és oldalkert is tartozik. A kerítés is igazodik az arculathoz és a településre jellemző áttört átlátható alacsony karakterhez. Anyaga téglá vagy beton, vakolatborítású pillérek és lábazat között áttört, a teljes telekszélességen végig futó pálcárcs lakatos szerkezete, vagy hagyományos léckerítés.

A tanyák teljes mértékben megőrzik a hagyományos karaktert. Földszintesek, a funkcióhoz igazodó tömegaránnyal tömegformálással, tetőtérbeépítés mellőzésével, közvetlen kertkapcsolattal a lakó és a gazdasági épületnél egyaránt.

A párkánymagasság, tetőtömeg a hagyományos arányrendszerekhez igazodó. Épületlezárás minden esetben nyeregtető, oromzatban végződő vagy oromzatra ráfutó, esetleg kontyolt.

A kerítés is a hagyományokat viszi tovább, a teljesen áttört kialakítással vagy a léckerítés megtartásával. A szín használatra a földszínek alkalmazása a jellemző.

A lakótelkekhez és a tanyákhoz szervesen hozzá tartoznak a melléképületek. Egyediek a tárolók, az istállók, a pajták és a pincék. A melléképületek tömegképzését, formálását maga a funkció határozza meg. A tartósabb téglá használata épp úgy jelen van a tárolónál, az istállónál, mint a fa, vagy a nád a pincénél. A fedőanyag a meredekségtől függően lehet cserép, fapallózás, vagy nádazás kúpcseréppel kombinálva. Az alacsony hajlású tetők fedőanyaga a 30-évvvel ezelőtti kínálat szerinti hullámpala. A színvilág a használt természetes anyagok színeiből következő.

7. JÓ PÉLDÁK –SAJÁTOS ÉPÍTMÉNYEK, EGYÉB BERENDEZÉSEK

A műszaki létesítmények egy helyre koncentrálódnak. A hidroglóbuszra, mint magas pontra kerültek a vezeték nélküli hírközlési berendezések, így a sajátos építmény együttes egy helyen töri meg a táj harmóniáját, egy helyen magasodik a fák lombkoronája fölé.

A közkifolyó vizet szolgáltat, környezetbe illeszkedik az alacsony öntöttvas szerkezetével és technika történeti emlék is egyben.

Az információs tábla faszervezetű, tájba illő.

MEGBÍZÓ:

MIKEBUDA KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATA

2736. Mikebuda, Fő u. 19.

Takácsné Mocsári Ibolya polgármester

Körösztös Ágnes főépítész

KÉSZÍTETTE:

Tér-T-Rend Kft.

Wolf Beáta,

Cseri Gabriella,

Révész László,

Horváth Marianna

Rácz Dániel

FOTÓK:

Rácz Dániel, Révész László

www.oregfak.blogspot.com

www.mikebuda.hu

ÁBRÁK:

tak.lechnerkozpont.hu

FELHASZNÁLT irodalom:

www.flickr.com/photos/mikebuda

örökségvédelmi hatástanulmány

MIKEBUDA, 2017.

